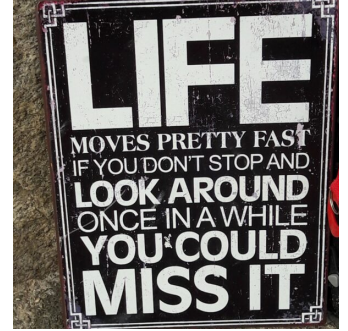
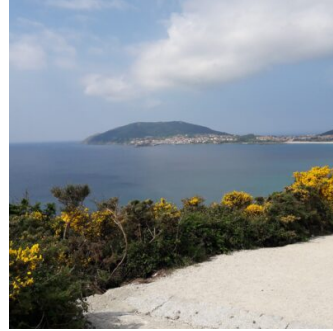


# Ultreia 128 juli 2022



## IN DEZE ULTREIA:

01. Van de redactie
02. ILFU-Literatuurfestival
03. Verschillen?
04. Niet meer dezelfde
05. Santiago Students wandeldag
06. Hooggevoelig onderweg
07. Nos Repos bestaat 20 jaar
08. Verwachtingen versus werkelijkheid
09. Stilstaan op ons Kloosterpad
10. 20 jaar hospitaleren in Roncesvalles
11. Landelijke ledenbijeenkomst
12. Gezocht: foto's van Menú del Peregrino
13. Filmpje pakken?
14. De verwachting...
15. Bijzondere dag op Texel
16. Oproep: Jacobike zoekt routebeheerder
17. 'n Buen Caminootje
18. Camino NL podcast
19. Werkgroep Pelgrimeren voor de Jeugd
20. Bestel op tijd in de webshop
21. Activiteit? Verhaal? Tips?

## Van de redactie

Eind oktober 2021. Onderweg naar Finistère. Het pad compleet verlaten. Uit balans. Grof grind dat met ongekeerde snelheid op me afkwam. De val opgevangen met mijn armen. Daarna kwam de rugzak die mijn hoofd op het grind sloeg ...

Een snelle, verrassend emotieloze, scan volgde: Tanden: allemaal present. Benen: OK. Linkerarm: OK. Rechterarm: goed fout. Neus: bloedend als een waterval.

Daarna kwamen de 'geluk-bij-een-ongeluk' gedachtes: dat ik bij kennis ben gebleven. Dat er aan mijn benen niets mankeert. Dat ik overeind kan komen. Dat ik slechts 400 meter voor mijn val een weggetje overgestoken ben. Dat ik de rugzak in mijn linkerhand naar de weg kan dragen. Dat was mazzel!

Gevolgd door dankbaarheid: dat ik maar een half uur hoefde te wachten op een voorbijganger. Dat er direct tijd voor me was in het ziekenhuis. Geen operatie nodig voor mijn gebroken schouder. In twee weken tijd zal mijn gebroken neus al hersteld zijn. De geweldige ontvangst en ondersteuning in de herberg. De lieve attenties van familie en vrienden thuis. En bovenal dat mijn lijf zich zal en kan herstellen. Dankbaar!

Naarmate het herstel vordert vervaagt dankbaarheid. De hectiek van de dag eist de voorgrond. In het kielzog varen ook irritaties en ergernissen mee. Onbedoeld gaat er te veel aandacht en energie naar 'wat er mis gaat' dan naar 'wat er goed is'.

Totdat een neef me vertelt dat hij ziek is. 'Serieus fout' ziek. Niet te bevatten. En hij? Hij zegt blij te zijn met de diagnose. Want het had erger kunnen zijn ...

Als ongeluk je op de schouder tikt zie je je geluk kristalhelder ...

*"Neem alle tijd om gelukkig te zijn.  
Tijd is géén snelweg tussen de wieg en het graf  
maar ruimte om te parkeren in de zon!"*

*Phil Bosmans*

En zon is er deze week in overvloed!

dus

**Carpe diem**

José van der Haar

# ILFU-Literatuurfestival

**'Looptijd, over pelgrims en andere wandelaars'**  
met onder anderen Midas Dekkers en Henk Schiffmacher

In Utrecht vindt van 23 september tot 8 oktober a.s. het 14 dagen durende International Literature Festival Utrecht (ILFU) plaats.



## CaminoAcademie >

In samenwerking tussen de organisatie van het **ILFU** en de **Camino Academie** wordt op **zondag 25 september a.s.** een programmadeel verzorgd waarin (de filosofie achter) het (langeafstands-) wandelen en de pelgrimage centraal staan.

Een middag vol wandel-literatuur, met en voor wandelaars, natuurliefhebbers, pelgrims en mijneraars. Henk Schiffmacher is een van 's werelds bekendste tatoeëerders. Maar hij schreef ook het reisverslag *De grote Borneo-expeditie*, waarvoor hij samen met Red Hot Chili Peppers-zanger Anthony Kiedis in Borneo op zoek ging naar de oorsprong van de tatoeage.

Henk en Midas Dekkers, Neerlands bekendste bioloog en schrijver, vertellen over de iconische camino naar Santiago de Compostela die Henk in zijn geheel en Midas gedeeltelijk liep. In het tv-programma *De Wandeling* vertelde Dekkers: 'Het leuke van wandelen en een bedevaart is de onthechting. Als ik wil nadenken om een boek te schrijven, blijkt dat dat vervelende lichaam van mij me tegenwerkt. Dan moet mijn lichaam naar de wc of het heeft honger. Als ik mijn lichaam een eenvoudige opdracht geef, zoals lopen, heb ik van het lichaam geen last meer. En dan hebben mijn hersenen de handen vrij om na te denken.'

Naast deze twee verbale doorstappers, ontvangen we nog een keur aan schrijvers die op allerlei uiteenlopende manieren wandelen, pelgrimeren, hiken en slenteren. Het hele programma wordt gaandeweg de zomer bekend gemaakt via de website van de Camino Academie (zie button) en via de website van ILFU (zie button).

**Wanneer**

Zondag 25 september, aanvang: 13.00 uur, eindtijd 17.30 uur

**Waar**

Tivoli Vredenburg (naast Utrecht Centraal Station)

**Tickets**

€ 25,-; volgers van de Camino Academie en leden van het Nederlands Genootschap van Sint Jacob krijgen met de kortingscode CAMINO22 een korting van € 5,-

**Kaartverkoop**

Kaartverkoop start 1 augustus via de website ILFU (zie button)

# Verschillen?

In de vorige Ultreia sloot ik mijn

*'Van de redactie'*

af met de vragen: "Ben jij zonder verwachtingen aan de camino begonnen? Of had jij je ook een voorstelling gemaakt? Wat was het grootste verschil tussen jouw verwachting en de werkelijkheid? Ik ben benieuwd naar jouw verhaal."

En die verhalen kwamen. Zo schreef **Raouf**: Ik deel de achtbaan van emoties en ervaringen die er tijdens de camino zijn. Ik ben op dit moment te voet onderweg! Ben begonnen vanuit Leeuwarden en inmiddels voorbij Westerlo, België! Op naar meer.

En **Maria** schreef me:

"

Ik ben net terug van Porto naar Santiago. Louterend voor lichaam en ziel, het was mijn eerste tocht. Trots dat ik het zonder blaren heb gehaald, als 78-jarige is dat best wel goed."

*Op mijn vraag of ze een aanleiding had om de camino te gaan lopen schreef ze terug:*

"Bij mij spontaan ontstaan. Tegen een vriendin gezegd dat ik dit wel eens zou willen doen waarop zij antwoordde dat ze dan mee ging. Zo gezegd, zo gedaan, voor mij de eerste keer, zo'n lange wandeling. Mijn vriendin van 61, ik 78, zijn wel met een georganiseerde reis gegaan. Dat was relaxed, routes zijn mooi en te doen. De kortste afstand was het lastigst, de langste het makkelijkst. Wat tegenviel was dat we het hotel niet makkelijk konden vinden, alle route aanwijzingen zijn perfect maar in Santiago houdt het op. Zeker aan te raden!"

Maar er waren er meer. Verspreid in deze Ultreia staan de verhalen van Bo, Piet en Leo & Ineke.

# Niet meer dezelfde

Daar stond ik dan, op Hemelvaartsdag, waar op het plein voor de kathedraal een demonstratie woedde. Waartegen weet ik niet, maar zoals je van demonstranten verwachten kunt leefde in hen een boosheid: iets in de wereld overschrijdt de grenzen van het betamelijke; mensen of dieren lijden, rechtssystemen worden misbruikt.

Zelf had ik net de wereld met nieuwe ogen gezien. In de 800 kilometer tot aan Santiago ben ik langs geografische, mentale en spirituele grenzen gelopen, heb ik door alles wat in mij woedde heen geleefd: brandende voeten, krakende bedden, stinkende wandelaars, de nacht die mij de slaap ontnam en mijn hart dat bij elke herontmoeting oplichtte om dan weer alleen en ongerust achter te blijven.

Net zomin als dat het leven gaat over ouder worden tot je sterft, gaat de camino over lopen tot je aankomt. Toch kan het één niet zonder het ander.

Misschien is de camino zo onbeschrijfelijk omdat het, heel even, een parallel universum is van wat het leven kán zijn, en je vervolgens ontredde, met een deel van wie je vond in dat universum, terugkeert naar de in hokjes verdeelde wereld.

En toch ligt de redding precies daar: dat je langzaam ontdekt dat je niet meer dezelfde bent, en in die realisatie een puurheid naar de oppervlakte drijft.

Bo van Alst







# Santiago Students wandeldag

Op zaterdag 18 juni vond de eerste Santiago Students wandeldag plaats in Utrecht. De ontmoeting begon in het huis van het Genootschap.



Voor het wandelen stonden we stil bij onze camino ervaringen en dromen. Bij de vraag: 'Wat heeft je camino voor jou betekend?' kwamen er meteen mooie verhalen op tafel.

Na de ontmoeting was het tijd om te vertrekken, maar niet voordat we een eerste stempel kregen in onze Credential. Voor een aantal van ons was dit de eerste stempel. Het was een bijzonder moment.

Het was een stralende en warme dag en Utrecht lag er prachtig bij met zijn schattige straatjes, hofjes en pleinen. Met z'n achten vertrokken we vanuit het huis van het Genootschap, langs de Dom naar het park Servaasbolwerk/Sonnenborg. Onderweg kwamen we langs de Bruntenhof, een klein hofje met schattige huisjes, oorspronkelijk voor arme weduwen. Hier kwamen veel vragen omhoog: hoe wil ik wonen, waar kan ik wonen en hoe ga ik het betalen? Het studentenleven was een groot thema tijdens de wandeling, met name studiestress is veel besproken. Op de Tolsteegbarrière hebben we even een waterijsje gegeten om af te koelen. Van daaruit zijn we verder gelopen naar de Mariaplaats waar we even hebben stilgestaan bij onze tijd op het schoolplein, de herinneringen en de spelletjes die we speelden. De wandeling leidde ons terug naar het Neude waar we nog even hebben nagekletst op een terrasje.

Het was al met al een zeer geslaagde dag met mooie gesprekken en ontmoetingen, we kijken nu al uit naar onze volgende wandeldag op zaterdag 1 oktober.



Natuurlijk wandelen we niet alleen tijdens onze wandeldagen. Speciaal voor studenten hebben we wandelroutes uitgezet in verschillende studentensteden in Nederland. Deze routes bevatten trage vragen die je aanzetten tot nadenken en je wijzen op bijzondere plekken. Je vindt deze routes op de webpagina van Santiago Students, zie button.

Haske Reiling

# Hooggevoelig onderweg

Zo vrienden, nog maar 1,5 maand gepensioneerd en al 700 km camino gelopen. U zult denken: die gaat lekker! Doch de realiteit is dat ik na die 700 km in Vézelay geen enkele motivatie of energie meer had om verder te gaan. U bent verbaasd, dat snap ik. Vier dagen na mijn pensionering met het nodige enthousiasme en dito voorbereiding op pad gegaan vanaf mijn voordeur in Veldhoven. Ben gewend aan reizen en heb met de fiets menig Aziatisch land doorkruist. Aan reiservaring dus geen gebrek.

## *Nee vrienden, wat ik wil aankaarten gaat over hooggevoeligheid en de camino.*

Gebruik makend van de voortreffelijke informatie over routes en overnachtingsadressen is me een hoop werk uit handen genomen om ervoor te zorgen dat ik na een lange wandeldag mijn hoofd kon laten rusten. Alleen dat laatste was af en toe lastig. Ik dien te vermelden dat voor mij de helden van de camino de vele mensen zijn die iedere avond opnieuw een wildvreemde toelaten in hun huis en voorzien van ontbijt/maaltijd.

Doch voor mij als hooggevoelige zijn al die vreemde overnachtingsplaatsen bij vreemden mensen een ongelooflijke opgave. Het beste gedij ik bij: aankomen, noodzakelijke douche en in mijn eentje acclimatiseren.

Ik hoor u terecht zeggen: 'Ga dan naar een camping of hotel'. Menigmaal gedaan maar vaak was er geen van beide en was het toch weer overnachten bij al die lieve mensen thuis. Daar kwam bij dat slapen in een slaapzaal, met tien personen zoals in het mooie pelgrimsverblijf in Vézelay, wel erg op mijn gemoedstoestand ging werken, waardoor mijn energie en motivatie wegvloeiden.

## *Waarom nu dit schrijven?*

Ik kan me niet voorstellen dat ik de enige HSP'er ben die de camino loopt. Mijn vragen zijn dan ook: hoe bent u omgegaan met deze uitdagingen? Welke tips en tricks kunt u me geven? Ik kijk uit naar uw reactie! (zie button).



Met vriendelijke caminogroet,  
Fred Rutten

# Nos Repos bestaat 20 jaar

Op 25 juni jl. vierde de herberg Nos Repos haar 20-jarig bestaan. Eigenlijk was het al 21 jaar, want de viering werd een jaar uitgesteld wegens de pandemie. Nos Repos is een herberg in Augy-sur-Aubois in Frankrijk aan de pelgrimsroute vanuit Vézelay naar Limoges op 45 km van Nevers. De herberg is eigendom van de familie Heinrichs.

Elke vijf jaar wordt het lustrum gevierd. De vrijwilligers waren uitgenodigd om het mee te vieren. Er was een uitgebreid feestprogramma georganiseerd dat bestond uit een mis in de lokale kerk, een diner, een concert in dezelfde kerk en een feestavond.

Het concert werd verzorgd door Fiet Nafzger op blokfluiten en gemshoorns. Dat kwam allemaal goed tot zijn recht door de mooie akoestiek in de kerk.

De feestavond werd verzorgd door DJ Franco Olivieri, de overbuurman van de herberg.



*Rene Heinrichs*

Na het concert kreeg de voorzitter van de beheersstichting, Cees Verhage, het eerste exemplaar uitgereikt van het boekje 20 Jaar Nos Repos.

Voorzitter van het Genootschap, Peter Hesseling, kreeg het tweede exemplaar uitgereikt. Peter maakte van de gelegenheid gebruik om de felicitaties van het bestuur over te brengen.

Nos Repos is een gastvrije herberg, die geheel door Nederlandse en Belgische hospitaleros wordt gerund. Er is slaapplaats voor 14 pelgrims. De pelgrims kunnen ook deelnemen aan de maaltijd. Voor de overnachting geldt een vaste prijs van 12 euro; het eten gaat op basis van donativo.

Peter Hesseling  
René Heinrichs  
Cees Verhage

# Verwachtingen versus werkelijkheid

Vorig jaar per fiets vanaf huis vertrokken. Met mijn fiets met 30 versnellingen had ik op vakantie eens een helling van 10 % bedwongen. Afgaande op de verhalen op internet (dat je traint terwijl je onderweg bent, en als je die hellingen in Frankrijk kunt bedwingen dan lukken die bergen in Spanje ook wel) moest de camino lukken. Toch?

Door corona was mijn adressenlijst met onder andere albergues nutteloos geworden. Onderkomens veelal geregeld via Booking en Airb&b. Leuke en minder leuke adressen gehad. Zo sliep ik bij de burgemeester in Pontoise-lès-Noyon, die mij een gratis nacht aanbood toen ik besloten had één dag extra te blijven terwijl zijn vrouw mijn was deed. Minder leuk was dat ik door een boer bijna van zijn erf afgejaagd werd omdat hij mijn boeking via Airb&b geannuleerd had en ik dat niet gezien had.

Wat mijn conditie betreft raakte ik, toen 70 jaar, steeds vermoeider. Waarschijnlijk sliep ik zo slecht door de stress over het vinden van onderdak, eetgelegenheden, elke dag de was (slechts drie onderbroeken mee). Kortom, herstel was onvoldoende. In Tours besloot ik de trip af te breken.

Mijn vrouw heeft toen voorgesteld mij te begeleiden met de auto, dus dit jaar gestart vanaf Tours zonder bagage. Onderweg heb ik me erover verbaasd hoe we steeds weer precies op tijd onderweg een fijne rustplaats vonden of een onweersbui net langs mij heen scheerde, terwijl mijn vrouw die vol op haar hoofd kreeg. Kortom, de heilige Jacob keek toch nog een beetje over mijn schouder mee. Inmiddels ben ik gevorderd tot Saint-Jean-Pied-de-Port. Maar met mijn huidige fiets kan ik de langere steile hellingen niet bedwingen.

Volgend jaar wil ik bij leven en welzijn per e-bike het laatste stuk doen tot aan de Albergue Ponte Ferreira. Uiteraard ga ik op mijn toekomstige e-bike-etappes wel slapen in de albergues, gesnurk of niet. Eens kijken of de dokter hier een wonderpilletje voor heeft. De laatste 80 km wil ik gaan wandelen in acht dagen.

Dat moet lukken!  
Toch?

Piet Vervloed





# Stilstaan op ons Kloosterpad

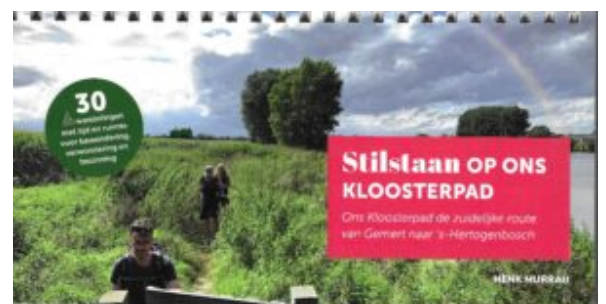
*De auteur van deze unieke routeboekjes, Henk Murrarij, leerde op zijn pelgrimstocht naar Santiago de Compostela het grote belang van vertragen. Vertragen om je bewust te worden van de mooie dingen op jouw weg. Vertragen omdat niet het eindpunt van je reis telt maar de weg ernaartoe.*



Deze gidsen voeren je in ongeveer 175 km over de noordelijke route van Ons Kloosterpad en in ongeveer 167 km over de zuidelijke route. Ze leiden je langs

voormalige kloosters en kloosters die nog steeds in gebruik zijn, langs wateren, bossen en door prachtige natuurgebieden. In Noord-Brabant hebben meer dan 660 plaatsen dienst gedaan als klooster waarvan er 450 gebouwen nog bestaan, meestal met een andere bestemming.

Ongeveer 160 gebouwen zijn als rijksmonument beschermd. Enkele tientallen gebouwen zijn nog in gebruik als klooster. Onderweg heb je de mogelijkheid om kloosters en abdijen aan te doen, er te overnachten en hun dagritme te ervaren. Als wandelaar word je gevraagd de stilte en het dagritme van de kloostergemeenschappen te respecteren.





Naast de heldere routekaarten vind je in deze gidsen belangrijke bezienswaardigheden, tips en mogelijke horeca en overnachtinggelegenheden en aanwezig OV.

Ook vind je 'stilstaan bij' teksten die je de mogelijkheid bieden tot een persoonlijke reflectie.

De gidsen, € 16,50 per stuk, zijn onder andere online te bestellen bij Bol.com en Bruna, maar voor leden vanzelfsprekend ook in de webwinkel van ons Genootschap. Klik op onderstaande buttons om direct naar de webwinkel te gaan.

# 20 jaar hospitaleren in Roncesvalles

Eenieder die via Saint-Jean-Pied-de-Port de weg naar Santiago heeft bewandeld zal ongetwijfeld de herberg in Roncesvalles helder voor ogen staan. Een Nederlandse 'enclave' midden in de Pyreneeën.

Tijdens de najaarsvergadering in 2002 werd door Huub Willems en Frans Brons een presentatie gehouden over Hospitaleren. De toen opgerichte werkgroep kreeg de opdracht te onderzoeken of de herberg in Murias de Rechivaldo een Nederlands tintje kon krijgen. Dit ketste door verschillende oorzaken af.

In diezelfde tijd was Don Jesús Labiano, de toenmalige Prior van het Colegiata in Roncesvalles, naarstig op zoek naar vrijwilligers. De opvang van de pelgrims gebeurde tot en met 2002 door Spaanse vrijwilligers, volgens het donativo principe, in het oude klooster.



Na een verbouwing van de Itzandegia in meerdere etappes en het verlaten van het donativoprincipe gingen in 2003 de eerste 35 Nederlandse hospitaleros richting Roncesvalles.

De Itzandegia heeft tot en met 2010 gediend als pelgrimsherberg met 120 bedden in één grote ruimte. Vanaf 2011 is, na een grootscheepse verbouwing die enkele jaren heeft geduurd, de huidige albergue Aterpea in gebruik genomen.

In dit gebouw was eerder een jeugdherberg gevestigd. Aterpea beschikt over 183 bedden, verdeeld over drie etages, en twee onderkomens voor hospitaleros. Door het efficiënte gebruik en de onverwoestbare inzet van de hospitaleros heeft deze herberg een iconische betekenis op de route naar Santiago gekregen. Voor de (meeste) pelgrims is dit de eerste kennismaking met een camino herberg. Veelal verbaasd over de inrichting vinden ze hun weg voor die ene nacht.



Een grote groep vrijwilligers maakt dit nog steeds mogelijk. Ook na twintig jaar staan zij paraat om de herberg te laten functioneren in samenspraak met het Colegiata. De wisselwerking met elkaar in de afgelopen 20 jaar is reden genoeg om op deze voet verder te gaan. Peter Hesseling zal vanwege dit feit eind juli Roncesvalles bezoeken.

Herman J.R. Velvis

# Landelijke ledenbijeenkomst

Den Haag is op **zaterdag 12 november** gaststad van de landelijke ledenbijeenkomst van het Genootschap. Je wordt op deze dag ontvangen in de historische Kloosterkerk op één van de mooiste pleinen van ons land: het Lange Voorhout, gelegen op loopafstand van het Centraal Station en Station Hollands Spoor.

Thema van de dag is

*'Jacobus in Den Haag'*

. Jacobus is namelijk de beschermheilige van deze stad. Tijdens wandelingen, rondvaarten, lezingen en een torenbeklimming van de Grote of Jacobskerk kun je nader kennismaken met zijn nagedachtenis in deze stad en natuurlijk ook genieten van wat de residentie nog meer aan moois te bieden heeft.

De regio Den Haag is erin geslaagd een bekende Nederlander te contracteren die zijn camino van dit jaar in liedjes en teksten voor het voetlicht zal brengen. Verder kun je deelnemen aan workshops over schrijven, het inpakken van de fietsbagage, hospitaleren, spiritualiteit en lezingen over o.a. 'In de kalebas van Jacobus', een film bekijken en natuurlijk deelnemen aan de ledenvergadering die in één van de mooiste zalen van Den Haag zal plaatsvinden.

In het programma is verder genoeg ruimte om elkaar te ontmoeten en te praten over eerdere en toekomstige camino's.

In de Jacobsstaf van eind september zal het uitgebreide programma van deze dag, inclusief informatie hoe je je voor de ledenvergadering kunt opgeven, vermeld worden. Reserveer alvast zaterdag 12 november in je agenda.

Ingeborg Schuitemaker

Secretaris regio Den Haag





*Kloosterkerk Den Haag. Foto gemaakt door Cees Haasnoot.*

# Gezocht: foto's van Menú del Peregrino

Beste Caminogangers, gaan jullie dit seizoen en route? Ik ben op zoek naar foto's van Menú's del Peregrino. Om wat specifiek te zijn, foto's waarop een hele fles wijn staat. Deze foto's wil ik gebruiken voor mijn **najaarslezing met de naam: 'In de Kalebas van Jacobus'**. Ik wil met z'n allen eens dieper kijken in de Kalebas van Jacobus, oftewel, naar wat er zoal gedronken wordt op de Camino.

Werk en privé gescheiden houden? Het mag een aandachtspunt zijn maar het is nagenoeg onmogelijk als je als verslavingsarts de camino doet ... Overal zijn er van die Menú's del Peregrino. Waar men voor een luttel bedrag niet alleen de maaltijd maar óók een complete fles wijn krijgt.

En dat met al die pensionado's op de weg!

Hoe sluit ik dan mijn ogen als mijn aandachtsgebied 'Verslaving van ouderen' is?

Ehhh ... mocht ik je hiermee nog niet hebben afgeschrikt en als je een bijdrage wilt leveren, zou je me dan foto's willen sturen van Menú's del Peregrino met de fles wijn pontificaal in beeld? Het liefst foto's van de posters waarop de menú's worden aangeboden.

Het wordt een boeiende lezing over alcohol, leeftijd en sport. Enne, als ik dan toch klare wijn ga schenken, dit onderwerp gaat me erg aan het hart.

Dank alvast en ... tot op de najaarsvergadering?

Hartelijke groet,  
Astrid Aansorgh



# Filmpje pakken?

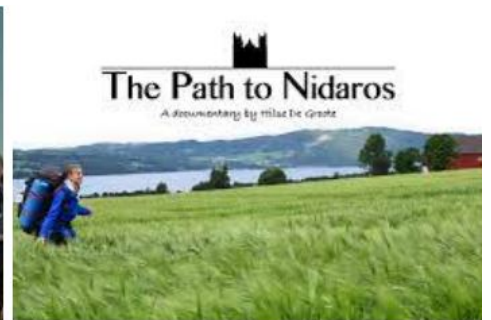
*Vol enthousiasme vertelde Gert Pot, regiocoördinator bij de regio Amsterdam, over zijn passie voor caminofilms en -documentaires. Hij heeft er een flink aantal, met dank aan de Camino Academie en Pelgrimsdingen.nl, op de regiopagina geplaatst. Daar staat ook onderstaande tekst. Een poging om te beschrijven wat 'HET toch is/kan zijn waarom zovelen de camino op het witte doek vast willen leggen'.*

Het ongeëvenaarde landschap, de ochtendmist op de glooiende heuvels, de rijke geschiedenis, de personages die je onderweg tegenkomt en de overvloed aan lokale legendes? Het is dan ook niet verwonderlijk dat er zoveel camino-verhalen op het witte doek zijn verschenen, zowel in Hollywood-kaskrakers als in aangrijpende onafhankelijke documentaires.

De camino zelf is zo dramatisch dat het wel uit een film lijkt te komen. Elke wandeling volgt een structuur die ook op een plot lijkt. Er is de start, de introducties, het ontmoeten van nieuwe mensen, en het begrijpen van jezelf als de hoofdpersoon in je caminoverhaal. Dan, terwijl je wandelt, kom je andere personages tegen, word je geconfronteerd met moeilijkheden, overwin je uitdagingen, en vind je innerlijke dialogen.

Tenslotte zul je voelen dat de camino ten einde loopt. Je strijd zal de moeite waard zijn geweest, je inspanningen worden beloond en iedereen komt in Santiago aan met nieuwe verhalen om te vertellen.

Het is moeilijk te vatten wat de verschillende camino-routes naar Santiago de Compostela in zijn duizendjarige geschiedenis voor miljoenen pelgrims hebben betekend, maar deze films geven een prachtig beeld van de verschillende elementen van de Jakobsweg. Ze geven een beeld van de spirituele betekenis en de rijke geschiedenis van deze iconische pelgrimstocht, die de reden is waarom elk jaar honderdduizenden mensen uit alle lagen van de bevolking de tocht ondernemen.



**Is er een film die jij wilt toevoegen aan de lijst?**

Klik op onderstaande button '

naar de verzameling films en documentaires

' om de lijst te bekijken, de beschrijving te lezen, trailer (en soms) zelfs de film te zien. Mis jij in deze lijst een film en/of documentaire? Stuur dan een e-mail (zie button) naar de regio Amsterdam met de naam van de film/documentaire inclusief een korte beschrijving en een link waar de trailer/film te vinden is.

# De verwachting...

## versus de werkelijkheid

### 22 juni 2022

Momenteel fietsen wij de Camino. We hadden uitgerekend dat we er, 50 km per dag en 1 rustdag per week, acht weken voor nodig zouden hebben. Een leuke fietstocht, dachten we, ook omdat we gehoord hadden dat, als je de Belgische Ardennen achter de rug had, je de Pyreneeën ook aan kon. Appeltje eitje, dachten wij, want de Belgische Ardennen gingen ons goed af.

Maar ... door Frankrijk fietsen met een tent en kampeerbenodigdheden is heel zwaar. We hebben veel spullen teruggestuurd waardoor het fietsen prettiger werd. Neemt niet weg dat we de hele rit zwaar onderschat hebben. Het duurt heel lang en het is bikkelen, zeker door Frankrijk. Het is één groot avontuur dat op geen enkele manier van te voren valt in te vullen en dat is maar goed ook. Iedereen beleeft deze reis op zijn eigen manier. We hebben nog 400 km tot Santiago te gaan maar het venijn zit hem in de staart heb ik al gehoord. We gaan het beleven.



### Op 10 juli 2022 over het 'staartje':

Dat venijn viel achteraf reuze mee. Op vrijdagochtend 1 juli kwamen we aan in Santiago. Het was er niet druk. Vrijdagavond hebben we de pelgrimsmis bijgewoond en werd het wierookvat geslingerd. Dat was spectaculair. Verder deed het mij, Leo, niet zoveel. Met de bus naar Finisterre. Eindelijk weer zee gezien en geroken. Om daar op het puntje op de rots bij de vuurtoren te staan was echt de afsluiting van ons avontuur.

Dinsdagavond 5 juli werden we verwelkomd door familie op Schiphol met spandoek, bloemen en champagne. Dat was de grootste verrassing.

Het was een avontuur maar ook zwaar. We hebben prachtig weer gehad, geen fietspech, niet ziek geworden, leuke mensen ontmoet en mooie dingen gezien.

Inmiddels een paar dagen thuis, maar nog niet gewend. Na acht weken op de fiets naar Santiago en dan in twee uur vliegen thuis? Dat gaat echt te snel ...

Leo en Ineke



# Bijzondere dag op Texel

## *Feestelijke instelling Den Hoorn als officiële start- en stempelplaats Amstelredamroute*

Zaterdag 2 juli om 9.20 uur arriveert de bus met de laatste deelnemers bij de veerboot in Den Helder en nadat we geteld zijn, kunnen we op de boot aan de koffie. Na 20 minuten gaan we links de boot af en lopen de aanlooproute naar Den Hoorn. Het is rustig op Texel, de groep van 56 deelnemers is gemakkelijk te overzien. In Den Hoorn worden we hartelijk ontvangen door het bestuur van de Stichting klok Den Hoorn met koffie en Hoornderring in de Hoeksteen, het ontmoetingscentrum naast de kerk.

Voorzitter Arie Abbenes kondigt het programma aan en even later begeven we ons, onder klokgelui, naar de kerk. De penningmeester van de Stichting vertelt hoe de tweede klok, een Jakobsklok, tot stand is gekomen; de reden – mijn naam is Jakob – om Den Hoorn als start- en stempelplaats in te stellen. Arie vervolgt het programma met een mini-orgelconcert met Spaanse en Portugese muziek en sluit af met: 'Tous les Matins'.

Peter Hesseling bedankt het bestuur voor hun inspanning om zowel de Jakobsklok, de route naar de boot en het stempel voor elkaar te krijgen, waarmee Den Hoorn officieel als start- en stempelplaats wordt ingesteld. De regiocommissie heeft voor deze speciale gelegenheid een pelgrimspas laten maken, dat met applaus ontvangen wordt.

Na een rondje kerk, voor een aantal tot in de toren bij de klokken, nuttigen we de lunch in de Hoeksteen met heerlijke soep en ons eigen broodje. De eerste stempels worden in de pelgrimspassen gezet en we verlaten – weer onder klokgelui – Den Hoorn om langs de gemarkeerde route de boot te bereiken. Hij vaart net weg, nog even tijd voor een drankje als afsluiting van deze bijzondere dag.

Arianne Hartenberg

Voorzitter, regio Noord-Holland benoorden 't IJ





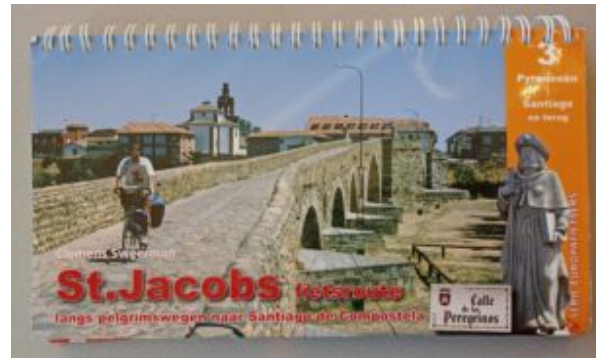
# Oproep: Jacobike zoekt routebeheerder

Vanaf het moment dat wij, Jacobike, bestaan ondersteunen wij het up-to-date houden van de bekende en veelgebruikte fietsgidsen van Clemens Sweerman. Tot zijn overlijden onderhield Clemens Sweerman de fietsgidsen samen met zijn partner Wobien Doyer. Na zijn overlijden heeft Wobien deze taak op zich genomen maar zij is ondertussen ook op leeftijd en wil deze verantwoordelijkheden geleidelijk aan elders onderbrengen.

Ondertussen heeft het Genootschap met de Europafietsers een samenwerkingsovereenkomst gesloten. Eén van de afspraken is dat, vanuit het Genootschap, vrijwillige routebeheerders de gidsen gaan bijhouden voor (en volgens de werkwijze van) de Europafietsers.

## Ben jij onze nieuwe routebeheerder?

Momenteel zoeken we een routebeheerder voor **St. Jacobs Fietsroute deel III (Spanje)**. Het routebeheer vraagt regelmatig aandacht, met een flinke piek als het boek herdrukt moet worden. Verder is het noodzakelijk dat je de route zelf gefietst hebt. Maar ook als je ons wilt komen helpen om de fietsgidsen up-to-date te houden ben je van harte welkom bij onze fietsgroep.



## Interesse?

Stuur ons een e-mail (zie button) als je interesse hebt of aanvullende informatie wenst. We kunnen je ook een taakomschrijving sturen zodat je een beter beeld krijgt wat het 'routebeheerschap' inhoudt. Wij kijken uit naar jouw reactie!

Ger Keijsers

# 'n Buen Caminootje

Begin juni hebben wij één van de vele kleine Caminootjes gelopen vanaf de Sint Pancratiuskerk in Heerlen. Onze wandeling ging door de prachtige natuur en door het Imstenraderbos.

Een goed aangegeven route met leuke stops onderweg. Zo ook de twee kloosters, Luciushof en het Savelberg klooster, die zijn samengevoegd tot de Twee Gezusters. Hier kun je een lekkere pelgrimsmaaltijd bestellen en/of, op 'n meerdaagse wandeltocht, een nachtje slapen.



Onderweg kun je op veel plekken een stempel halen. Als je meerdere Caminootjes gaat lopen zou je een paspoort kunnen bestellen (zie button website Via Coriovallum) maar de VVV te Heerlen heeft ook een leuk boekje. De Caminootjes zijn een leuke oefening, met het echte camino gevoel, ter voorbereiding voor een reis naar Santiago de Compostela of als je gewoon lekker wilt wandelen.



Wij logeerden in Munstergeleen bij Pater Karel, vanaf de prachtige kapel gaat er ook een Caminootje. Dat is de volgende die we gaan doen!

Buen Caminootje

Marijke & Jelle en Sunny





# Camino NL podcast

Er zijn weer nieuwe verhalen te beluisteren in Camino NL.

Deze maand voor het eerst een pelgrim in de podcast die de zware militaire opleiding aan de Koninklijke Militaire Academie achter de rug heeft. Wonderlijk genoeg blijkt dat geen enkele garantie te bieden voor een probleemloze pelgrimstocht ...

Pelgrim Margaretha durfde pas te vertrekken nadat ze voor elk denkbaar probleem dat ze op haar weg zou kunnen tegenkomen een oplossing in haar rugzak had zitten ... Hoe zou dat aflopen?

Camino NL is te beluisteren via Spotify, Apple podcast, de website [camino.buzzsprout.com](http://camino.buzzsprout.com) en via de website van ons Genootschap (klik op buttons).

Johanna Kroon



# Werkgroep Pelgrimeren voor de Jeugd

Onze werkgroep wil jongeren tot 18 jaar stimuleren te gaan wandelen en zo te komen tot het lopen van pelgrimsroutes. Zo komen ze in aanraking met de natuur, cultuur, religie, spiritualiteit en verschillende weersomstandigheden. Ze ontmoeten mensen, ook uit andere landen, zoeken naar onderdak, eten en drinken en leren omgaan met tegenslagen. Hun fysieke mogelijkheden worden ontdekt en de saamhorigheid wordt ontwikkeld.

## Nieuwsbrief

We willen meer aandacht en animo voor de activiteiten die we ontplooiën. Een van de middelen die we daarom gaan inzetten is een **nieuwsbrief** met daarin onder andere ervaringen van pelgrims die als begeleider meelopen met een mini-pelgrimage met kinderen, verhalen van de leerkracht en natuurlijk de verhalen van de kinderen zelf.

Ook willen we initiatieven delen en medepelgrims enthousiasmeren om **als vrijwilliger mee te lopen met de kinderen** in hun regio. Mocht jij hierin geïnteresseerd zijn stuur ons dan ook een e-mail, zie button, we informeren je graag over de mogelijkheden.

De frequentie van de nieuwsbrief is afhankelijk van het aanbod van nieuws.

Mocht je ervaringen willen delen via de nieuwsbrief stuur ons dan een e-mail, zie button.

**Aanmelden voor de nieuwsbrief** gaat middels het aanzetten van het vinkje in het profiel van je account bij het Genootschap.

Jan Jochems





# Bestel op tijd in de webshop

Ga je binnenkort op weg naar Santiago? Bestel dan tijdig de credencial(s), gids(en) en/of andere producten die je nodig hebt voor jouw camino.

De vrijwilligers van de ledenservice zorgen iedere eerste werkdag van de week voor de verzending van de bestellingen. Houd daarom rekening met een levertijd die kan oplopen tot 10 dagen.

Buen Camino

A dark blue rectangular box containing the word "Webshop" in a bold, yellow, sans-serif font.



# Activiteit? Verhaal? Tips?

Wij kijken weer uit naar jullie e-mails vol mooie verhalen, belevenissen, tips & tricks, boekentips, activiteiten etc. want ook in de zomermaanden verschijnt de Ultreia gewoon elke maand.

In verband met de zomervakantie kan het wél gebeuren dat je iets later dan gebruikelijk van ons een reactie op je e-mail ontvangt.

Dank voor jullie begrip!



*And... a time to share? Gebruik dan de button:*

*E-mail voor redactie Ultreia*

# Colofon

Ultreia is een uitgave van het Nederlands Genootschap van Sint Jacob. Voor meer informatie en nieuws zie de website [www.santiago.nl](https://www.santiago.nl) (<https://www.santiago.nl>) en de Facebookpagina (<https://www.facebook.com/genootschap/>), waar je ook tips en ervaringen kunt uitwisselen met andere pelgrims.

**Redactie:** José van der Haar en Francine van den Bergh

**Redactieadviseur:** Gabriel van de Luitgaarden

**Tegenlezers:** Ellen Eumelen en Janine Verhaaf

**Verzending:** Han Lasance

**Deadline/publicatiedatum:** Ultreia verschijnt rond de 20e van iedere maand. Wij zien jouw kopij graag voor de 15e tegemoet op [ultreia@santiago.nl](mailto:ultreia@santiago.nl) (<mailto:ultreia@santiago.nl>).

**Aanwijzingen voor de auteur:** Kopij mag maximaal 300 woorden bedragen in platte tekst (tekst zonder opmaak), bij voorkeur met een relevante foto/afbeelding (met bronvermelding) erbij. Wij gaan ervan uit dat wij deze foto dan vrij mogen gebruiken.

**Foto's:** Voor deze Ultreia is ook gebruik gemaakt van foto's uit de collectie van José van der Haar.

**Vertrouwenspersoon:** Het Genootschap heeft een vertrouwenspersoon die je kunt benaderen bij problemen, conflicten of een vertrouwelijk gesprek. Hier (<https://www.santiago.nl/vertrouwenspersoon/vertrouwenspersonen>) vind je meer informatie.